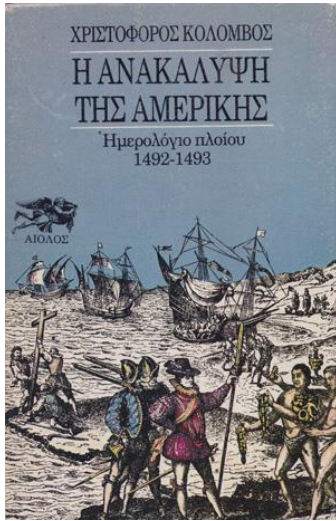

Επιπλέον Πληροφορίες

Είναι δύσκολο να βρεις ένα μαθητή του δημοτικού που να αγνοεί το μεγάλο θαλασσοπόρο Χριστόφορο Κολόμβο. Στη σχετική ερώτηση θα απαντήσει με βεβαιότητα ότι πρόκειται για τον άνθρωπο που ανακάλυψε την Αμερική, συμπληρώνοντας ότι το όνομα της ηπείρου προέρχεται από το όνομα ενός άλλου μεγάλου εξερευνητή, του Αμέριγκο Βεσπούτσι, που μεταξύ άλλων, κατάλαβε ότι τα μέρη που ανακάλυψε ο Κολόμβος ήταν μια καινούρια ήπειρος. Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι ο Κολόμβος πέθανε, συνεχίζοντας να πιστεύει στην πλάνη του, ότι δηλαδή είχε βρει το δυτικό δρόμο για τις Ινδίες (Ασία) και ήταν τόσο βαθιά πεισμένος, που καμιά δύναμη στον κόσμο δεν μπορούσε να του αλλάξει αυτή την άποψη. Γνωρίζουμε από μια επιστολή του ότι στις 5 Φεβρουαρίου 1505 -δεκατρία χρόνια μετά το πρώτο του ταξίδι και ένα πριν το θάνατο του- συναντήθηκε με το Βεσπούτσι και συζήτησαν για πολλή ώρα. Λεπτομέρειες της συζήτησης δεν υπάρχουν, είναι όμως φανερό ότι μίλησαν για τα νεοανακαλυφθέντα μέρη και τη γεωγραφική τους θέση. Ούτε και τότε μεταπίστηκε ο Κολόμβος. Στενοκέφαλος θα πει κανείς. Ίσως. Αυτή όμως η στενοκεφαλιά του, αυτή δηλαδή η ειδική δομή του χαρακτήρα του, ήταν αυτό που του επέτρεψε να πραγματοποιήσει το ταξίδι. Αποδίδουν στον Κολόμβο το περίφημο “αυγό” του. Χωρίς αμφιβολία, πρόκειται περί λάθους - ο Βολταίρος απέδειξε ότι πρόκειται για το “αυγό” του Μπρουνελέτσι- ανεξάρτητα απ’ αυτό, πρέπει να παρατηρήσουμε ότι στην προσωπικότητα του Κολόμβου δεν ταίριαζαν οι πρακτικές και οι απλές λύσεις. Ο Κολόμβος δεν ήταν κάποιος καινοτόμος που ξεπέρασε τις αντιλήψεις της εποχής του. Αντίθετα, ήταν αυτός που επιστράτευσε εκλεκτικά, όπως θα δούμε παρακάτω, αντιλήψεις της εποχής του για να πείσει πρώτα τον εαυτό του και μετά τους άλλους, για το εφικτό του ταξιδιού του. [...]